

Študentski komparativistični kolokvij

FLUIDNOST IDENTITET

Knjižica povzetkov

Spremljevalni dogodek

41. mednarodnega literarnega festivala Vilenica

Ljubljana, 3. september 2026

UNIVERZA
V LJUBLJANI

FF

Filozofska
fakulteta

Študentski komparativistični kolokvij

Fluidnost identitet

Knjižica povzetkov

Spremljevalni dogodek 41. mednarodnega literarnega festivala Vilenica

Ljubljana, 3. september 2026

Uredili

Hana Brilly in Pia Zala Meden

Organizacijski odbor

Hana Brilly, Anja Brunšek, Tamara Divjak, Anja Glišović, Jaša Knez,
Pia Zala Meden, Zarja Rampih

Prelom: Jure Preglau

Založila: Založba Univerze v Ljubljani

Izdala: Znanstvena založba Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani

Za založbo: Gregor Majdič, rektor Univerze v Ljubljani

Za izdajatelja: Mojca Schlamberger Brezar, dekanja Filozofske fakultete

Ljubljana, 2026

Prva e-izdaja. Publikacija je v digitalni obliki prosto dostopna na:

<https://ebooks.uni-lj.si/ZalozbaUL>

DOI: 10.4312/9789612978815

Kataložni zapis o publikaciji (CIP) pripravili v

Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani

COBISS.SI-ID 289445123

ISBN 978-961-297-881-5 (PDF)

Študentski komparativistični kolokvij

FLUIDNOST IDENTITET

Spremljevalni dogodek 41. mednarodnega literarnega festivala Vilenica

Ljubljana, 3. september 2026

Knjižica povzetkov

Uvodna beseda

Študenti Oddelka za primerjalno književnost v sklopu 41. mednarodnega festivala Vilenica organiziramo študentski komparativistični kolokvij na temo »fluidnost identitet.« Sodelujoči avtorji, študenti primerjalne književnosti, bibliotekarstva in kemije, so se na vabilo k prijavam odzvali s prispevki, ki sami na sebi odražajo srž letošnje teme: neulovljivost enotnega pomena in definicije pojma identitete, ki se ne kaže le na osebni ravni avtorjev z izbiro tem, temveč v raznolikosti teorij, ki so jih uporabili kot orodje za interpretacijo v prispevkih: biološke, feministične, marksistične itd.

Fluidnost identitet se v literaturi ne kaže zgolj kot tema, temveč jo najdemo tudi v pripovednih postopkih (nezanesljivi pripovedovalec, polifonija ...). Prisotna je že v antični literaturi in ostaja skozi celotno literarno zgodovino. Posebej aktualna pa je danes, ko je tradicionalno pojmovanje identitete kot nekaj vnaprej danega ali vsaj fiksnega in nespreminjajočega nadomestila hiperindividualistična nuja po edinstvenosti in oblikovanju identitete kot osebni izpolnitvi. Prav branje književnosti o drugih – in predvsem nam drugačnih – pomaga prestopati meje razdrobljenega sveta in krepi našo zmožnost razumevanja njihovih izkušenj in notranjega sveta.

Pia Zala Meden, urednica

PROGRAM

ČETRTEK, 3. SEPTEMBER 2026

10.00–10.15	Registracija
10.15–10.30	Uvodne besede
10.30–11.00	Tamara Divjak Pomen identitete avtorja pri recepciji literature Johna Steinbecka
11.00–11.30	Rok Sušnik Moji geni, moje sanje: identiteta kot biološki proces
11.30–11.40	Odmor
11.40–12.20	Pia Utenkar »Biopolitika« uporabe ženskega telesa za rojevanje kot vzdrževanje nadzorovane družbe v žanru sodobne distopije
12.20–13.30	Odmor za kosilo
13.30–14.00	Heli Šimnovec Fluidnost identitet v sodobni predelavi Evripodove <i>Medeje</i>
14.00–14.30	Davorin Juhart Popisovanje razrednega sramu kot simbolnega nasilja v literaturi
14.30–14.45	Zaključek

POVZETKI

Pomen identitete avtorja pri recepciji literature Johna Steinbecka

V prispevku se ukvarjam z vprašanjem identitete avtorja v povezavi z literaturo Johna Steinbecka. V uvodu predstavim različne teorije avtorstva skozi čas in pomen koncepta avtorja literarnega dela skozi zgodovino. Povzamem, kako se je ta koncept razvil v renesansi, dobil močan vpliv v romantiki in kako se ga obravnava danes. Namen tega uvoda je razložiti, zakaj je za mnoge danes identiteta avtorja za razumevanje literarnega dela pogosto prav tako pomembna kot sama vsebina dela.

Glavno vprašanje prispevka je, ali se vsa Steinbeckova dela obravnava kot umetnine, ker so sama po sebi tako kvalitetna, ali je uspeh enega izmed njegovih del vplival še na druge in jim prinesel status umetnine. Poglobim se v današnje dojemanje identitete Johna Steinbecka kot avtorja in kako se je ta zgodovinsko razvijala. Osredotočim se na avtorjeve paratekste in njihovo sporočilo. Pri tem izhajam iz teze, da parateksti opravljajo enako vlogo, kot so jo imeli v času zgodnje novodobne drame – da avtorja približajo ali distancirajo od napisanega in s tem ščitijo identiteto njega kot osebe. Ali se John Steinbeck s svojimi parateksti v to tradicijo uvršča ali v njih odkrivamo nek nov odnos do avtorstva?

To se navezuje na vprašanje, kako strokovna javnost obravnava Steinbeckova dela. Gleda na njih večinoma kot izpovedovanje avtorja samega ali se zaveda, da je lahko prisoten tudi fiktivni avtor – so njegova mnenja dejansko prisotna v njegovih delih ali je to nekdo drug, samo lik?

Nazadnje se osredotočim na vprašanje, ali dejansko lahko govorimo o Johnu Steinbecku kot samostojnem avtorju ali moramo nekaj avtorskih zaslug pripisati tudi njegovemu uredniku Pascalu Coviciju, ki je njegova dela, kot sta *Vzhodno od raja* in *Grozdi jeze*, pomagal izoblikovati. Vse to bo pripomoglo k izrisovanju celostne identitete Johna Steinbecka kot avtorja in podalo vsaj nekaj odgovorov na zelo malo raziskano vprašanje tega, kako so uredniki, založbe, prodajalci, kritiki, bralci in avtor sam vplivali na oblikovanje te identitete skozi čas.

Bibliografija

- Barthes, Roland. »Smrt avtorja«. Sodobna literarna teorija. Ur. Aleš Pogačnik. Ljubljana: Krtina, 1995. 19–23.
- Benson, Jackson J. »Through a Political Glass, Darkly: The Example of John Steinbeck«. *Studies in American Fiction*, 12.1 (1984): 45–59.
- Boes, Tobias, Rebecca Braun, in Emily Spiers. *World Authorship*. Oxford: Oxford Academic, 2020.
- Čerče, Danica (2018) »Where is 'East of Eden'? The Politics of Steinbeck's Literary Reputation in Slovenia«. *Kritika Kultura*: 1.3 (2018): 4–22. Splet. 24. 8. 2026. <https://archium.ateneo.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1736&context=kk>.
- Ede, Lisa. »The Concept of Authorship: An Historical Perspective«. Splet. 24. 8. 2026. <<https://eric.ed.gov/?id=ED266481>>.
- Genette, Gérard. *Paratexts: Thresholds of Interpretation*. Cambridge: Cambridge University Press, 1997.
- Steinbeck, John. *Journal of a Novel: The East of Eden Letters*. Penguin Books, 1990.
- Wilson, Ross. »Prefaces«. *Critical Forms: Forms of Literary Criticism, 1750–2020*. Oxford University Press, 2023.

Sara Alibabić

Filozofska fakulteta Univerze v Ljubljani

Med svobodo in pripadnostjo: fluidnost identitete v romanu *Živela bom* Lale Gül

Roman *Živela bom* nizozemske pisateljice Lale Gül prikazuje zgodbo Büsre, mlade ženske turškega porekla, ki se je rodila in živi na Nizozemskem, vsakodnevno pa se sooča s svojo strogo muslimansko družino in okoljem. Njeno odraščanje že od rojstva zaznamuje neprestano spopadanje različnih vrednostnih sistemov: njen lastni pogled na svobodo, ljubezen, spolnost in način življenja na eni strani ter pričakovanja njene družine in verske skupnosti na drugi. Dvajsetletna Büsra se zato znova in znova znajde v položaju nenehnega razmišljanja in izbiranja, komu in čemu sploh pripada.

Büsrina identiteta se skozi roman oblikuje prav skozi ta konflikt. Svoje identitete namreč ne doživlja kot nekaj enotnega ali nespremenljivega, temveč kot nekaj, o čemer se mora neprekinjeno pogajati, predvsem s svojo lastno družino. Njena pripadnost turški muslimanski skupnosti se prepleta z odraščanjem v sproščenem nizozemskem okolju, njeno potrebo po samostojnosti in osebnimi željami. Najpomembnejši del tega procesa predstavlja Büsrin upor proti pričakovanjem in pravilom, ki jih povezuje s svojimi starši in vero. Ta upor ni preprosto prehod iz ene identitete v drugo, saj Büsra z zavračanjem obstoječih norm poskuša oblikovati lastno podobo sebe in zaživeti tako, kot si želi.

Pri tem je pomembno vprašanje, kako na Büsrino identiteto vplivajo različna okolja, v katerih se giblje. Razlika med domačim in zunanjim svetom ne predstavlja le razlike med dvema kulturama, ampak vpliva tudi na njeno razumevanje same sebe. Büsra se mora vseskozi prilagajati različnim pričakovanjem in določati, katere vrednote želi sprejeti in katerih ne. Odpira se tudi vprašanje ženskosti, saj so pričakovanja glede primernega vedenja žensk, odnosov, prihodnosti in spolnosti pomemben del konflikta v tej zgodbi.

Roman odpira vprašanje, ali je identiteto sploh mogoče razumeti kot pripadnost eni sami skupnosti, kulturi ali veri. Büsrina zgodba namreč pokaže in dokaže, da se lahko človekove različne identitete medsebojno povezujejo,

ob enem pa si tudi nasprotujejo. Prav v tem nenehnem usklajevanju, spreminjanju in iskanju lastnega položaja lahko tako Büsrino identiteto razumemo kot fluidno.

Bibliografija

Gül, Lale. *Živela bom*. Prev. Stana Anželj. Ljubljana: Mladinska knjiga, 2023.

Moji geni, moje sanje: identiteta kot biološki proces

Fluidnost identitete ni le pojem, ki opisuje prehajanje med različnimi družbenimi, kulturnimi in jezikovnimi okolji, temveč je intrinzični del naše biologije. Identiteta v biološkem smislu nima enotne definicije, pogosto pa jo enačimo z genskim zapisom organizma. Vendar, kar je zapisano v naši dednini, ni nujno tudi naša usoda. Izražanje genov v posamezni celici uravnavajo signali iz okolja. Identiteta celice in s tem celotnega organizma se stalno spreminja v dialogu z okoljem. Poleg neživih dejavnikov identiteto organizma, zlasti človeka, zaznamujejo še odnosi z osebkami svoje in drugih vrst.

Glede na evolucijsko teorijo je lahko zmožnost prilagajanja identitete oziroma določena stopnja fluidnosti identitete sama po sebi adaptivna strategija, ki ni nujno optimalna, vendar omogoča preživetje v danih razmerah. V spremenljivih okoljih imajo posamezniki, ki del svoje identitete (npr. vedenje) prilagajajo okoliščinam, večjo verjetnost preživetja. Četudi okolje zamenjamo, s seboj nosimo sledi vseh prejšnjih pogojev, ki smo jim bili izpostavljeni. Ta spomin nosijo tudi naše celice. Na primer obdobje lakote lahko pusti trajne molekularne sledi v naših celicah, zaradi katerih se spremenijo vzorci izražanja genov in naša presnova (Heijmans idr.). Takšno prilagajanje okolju kot način preživetja je pogost motiv v književnosti. Tipično razdvojenost literarnega junaka med tem, kako dojema sebe, in tem, kako ga dojema okolje, tako lahko obogatimo z biološko perspektivo – konflikt spremembe identitete ne izvira le iz okolja, temveč tudi iz organizma samega. Junakova ustaljena identiteta se krha od znotraj navzven, saj ga zavoljo preživetja gola biologija potiska v konformnost.

Celice skrivajo tudi subtilnejše znake spremembe identitete. Skozi zgodovino življenja se je zgodilo več ključnih dogodkov, ki so pripeljali do razvoja kompleksnega življenja. Eden izmed takih dogodkov je zagotovo pojav celic, ki so zmožne celičnega dihanja. Celice te sposobnosti niso razvile same, temveč so jo prevzele. Mitohondriji, celični organeli, ki omogočajo celično dihanje, so ostanki aerobnih bakterij, ki so jih primitivne celice zaužile in z njimi vzpostavile trajen simbiotski odnos (Heidt). Razvoj celic, kakršne poznamo danes, torej ne temelji zgolj na avtonomnih spremembah, temveč tudi na privzemanju lastnosti iz okolja oziroma od drugih organizmov. V naši

dednini se nahajajo tudi sledi davnih virusnih okužb. Virusi, ki so se integrirali v naš dedni zapis, so s tem nepovratno spremenili (genetsko) identiteto celice in ji v nekaterih primerih prispevali nove funkcije ali spremenili obstoječe lastnosti (Holmes). V evolucijskem pogledu so celice in, posredno, organizmi konglomerat številnih evolucijskih dediščin. Podobno so številni literarni liki v osnovi hibridi različnih identitet, prvenstveno identitet njihovih staršev in drugih prednikov. Prav taki hibridi so tudi avtorji sami, ki v svojem ustvarjanju prepletajo različne vplive in tradicije.

V književnost so biološki koncepti vstopili že z naturalizmom. Ta se sklicuje na Darwinovo teorijo evolucije in racionalno razlago sveta, a je ujeta v past biološkega determinizma in usodnosti dednosti (Lehan). Kasneje je sodobna evolucijska teorija tlakovala pot za literarni darvinizem, ki literaturo razlaga predvsem z uporabo t. i. evolucijske psihologije, a ji kritiki pri tem pogosto očitajo redukcionizem in zanemarjanje zgodovinskih in kulturnih kontekstov (Carroll). V obstoječ stroj literarne analize moramo biološka spoznanja integrirati preudarno. Ta ne morejo služiti kot univerzalni ključ za razlago literarnih del, lahko pa nudijo novo perspektivo oziroma podlago za bolj poglobljeno razumevanje književnosti. Sodobna biologija identitete ne razume kot fiksne kategorije, temveč kot proces, ki nastaja v odnosu do okolja in zgodovine. Takšno razumevanje lahko osvetli številne literarne upodobitve nacionalnih, kulturnih in jezikovnih identitet kot dinamičnih, nenehno spreminjajočih se pojavov.

Bibliografija

- Carroll, Joseph. »An Evolutionary Paradigm for Literary Study«. *Style*, 42.2–3 (2008): 103–34.
- Heidt, Amanda. »The Long and Winding Road to Eukaryotic Cells«. *The Scientist Magazine*, Splet. 13. 7. 2026. <https://www.the-scientist.com/the-long-and-winding-road-to-eukaryotic-cells-70556>.
- Heijmans, Bastiaan T., idr. »Persistent epigenetic differences associated with prenatal exposure to famine in humans«. *Proceedings of the National Academy of Sciences*, 105.44 (2008): 17046–49.
- Holmes, Edward C. »The Evolution of Endogenous Viral Elements«. *Cell Host & Microbe* 10.4 (2011): 368–77.
- Lehan, Richard. »Literary Naturalism and Its Transformations: The Western, American Neo-realism, Noir, and Postmodern Reformation«. *Studies in American Naturalism* 7.2 (2012): 228–45.

»Biopolitika« uporabe ženskega telesa za rojevanje kot vzdrževanje nadzorovane družbe v žanru sodobne distopije

Prispevek obravnava položaj žensk in njihovih teles ter uresničevanje bioloških in socialnih dolžnosti, ki jim jih pripisujejo politike v literarnem svetu nekaterih sodobnih distopičnih romanov. S Foucaultovo teorijo »biopolitike« predstavim prakse nadzorovanja življenj ljudi, predvsem žensk v romanih *Deklina zgodba* Margaret Atwood (*The Handmaid's Tale*, 1985), *Filio ni doma* Berte Bojetu (1990) in *Šola za dobre matere* Jessamine Chan (*School for Good Mothers*, 2022). Pri prvih dveh je pomembna predvsem predstava biološke funkcije žensk kot objekta regeneracije in ohranjanja civilizacije. V romanu *Šola za dobre matere* pa je pomembnejša socialna razsežnost žensk kot mater v svetu, kjer je vzgoja lahko zgolj pravilna ali nepravilna. Skozi vse tri romane predstavim tudi v njih prikazane strategije discipliniranja in nadzorovanja, ki bistveno prispevata k utemeljitvi političnih sistemov v omenjenih literarnih delih.

Bibliografija

- Atwood, Margaret. *Deklina zgodba*. Prev. Miriam Drev in Sanda Šukarov. Ljubljana: Mladinska knjiga, 2019.
- Bojetu, Berta. *Filio ni doma*. Ljubljana: DZS, 2004.
- Bračun, Sara. »Bojetu Boeta, Berta«. Splet. 22. 8. 2025. <https://www.obrazislovenskipokrajini.si/oseba/bojetu-boeta-berta/>
- Chan, Jessamine. *Šola za dobre matere*. Prev. Katja Jeraj Valentinčič. Ljubljana: Beletrina, 2023.
- Devetak, Alex. *Prilastitev njenega telesa: nadzor in upor v sodobnem anglo-ameriškem distopičnem romanu: magistrsko delo*. Ljubljana: Univerza v Ljubljani, Filozofska fakulteta, Oddelek za primerjalno književnost in literarno teorijo, 2019.

- Foucault, Michel. *Življenje in prakse svobode: izbrani spisi*. Prev. Jelka Kernev Štrajn, et al. Ljubljana: Založba ZRC, 2007.
- . *Nadzorovanje in kaznovanje: nastanek zapora*. Prev. Drago Braco Rotar. Ljubljana: Krtina, 2004.
- »Harvard Radcliffe institute«. Splet. 22. 8. 2025. <https://www.radcliffe.harvard.edu/>
- Law, Robin. »The 'Hamitic Hypothesis' in Indigenous West African Historical Thought«. *History in Africa* 36 (2009): 293–314. JSTOR. Splet. 18. 7. 2025.
- »Margaret Atwood«. Splet. 22. 8. 2025. <https://www.britannica.com/biography/Margaret-Atwood>.
- Sterling, Bruce. »Utopias and dystopias«. Splet. 22. 8. 2025. <https://www.britannica.com/art/science-fiction/Utopias-and-dystopias>.
- Sveto pismo*. Sodobni slovenski prevod. Svetopisemska družba Slovenije, 2023. biblija.net. Splet. 26. 8. 2025.
- Tower Sargent, Lyman. »The Three Faces of Utopianism Revisited«. *Utopian Studies* 5.1 (1994): 1-37. JSTOR. Splet. 22. 8. 2025.
- Zibby Events. »Jessamine Chan, *The School for Good Mothers: A Novel*«. Splet. 22. 8. 2025. https://www.youtube.com/watch?v=KdNO1XJAqCw&ab_channel=ZibbyEvents.

Fluidnost identitet v sodobni predelavi Evripidove *Medeje*: primer mladinske drame *Medejina otroka*

Prispevek obravnava sodobno predelavo Evripidove antične tragedije *Medeja* v mladinski drami *Medejina otroka* (1975) Suzanne Osten in Pera Lysandra z vidika fluidnosti identitet. Osredotoča se predvsem na to, kako sprememba pripovednega gledišča in ciljne publike preoblikuje identitete literarnih oseb antične predloge ter posledično tudi identiteto izvirne tragedije.

Sprememba pripovedne perspektive preoblikuje ustaljene identitete literarnih oseb, vzpostavljene že v Evripidovi tragediji. Medeja ni več le tujka, barbarska čarovnica in kruta morilka, temveč predvsem mati, ki zaradi razpada družine zapade v hudo duševno stisko. Zaradi preusmeritve pozornosti na otroka se njuna identiteta spremeni najizraziteje: v Evripidovi tragediji sta namreč skoraj brez glasu in predvsem predmet materinega maščevanja, v sodobni drami pa stopita v ospredje ter postaneta osrednja nosilca dogajanja. S tem se spremeni tudi razumevanje tragedije: njeno jedro ni več maščevanje, temveč otrokovo doživljanje ločitve staršev in predelovanje travme.

Fluidnost identitet se kaže tudi na ravni družbenih in spolnih vlog. To je posebej razvidno v liku Hanssona, moške varuške, ki prevzame tradicionalno žensko vlogo skrbi za otroke in s tem spodkoplje ustaljene predstave o delitvi starševskih in skrbniških vlog. Feministični kontekst nastanka drame zaznamuje tudi preoblikovanje Medejine identitete: namesto maščevalne morilke je v ospredju mati, ki se spopada s hudo duševno stisko. Do pomembnega premika pride tudi pri vprašanju tujstva; identiteta tujca se z Medeje simbolno prenese na Jazona, kar se odraža tudi na oblikovni ravni besedila, predvsem v njegovi rabi angleških izrazov.

Medejina otroka ni zgolj sodobna priredba antične tragedije, prilagojena otroškemu občinstvu, temveč njena poglobljena reinterpretacija. S premikom pripovedne perspektive, spremembo ciljne publike in umestitvijo antičnega mita v sodobni družbeni kontekst se preoblikujejo identitete

dramskih oseb, hkrati pa se spremeni tudi težišče same tragedije. Prispevek pokaže, da se fluidnost identitet ne kaže le v preobrazbi posameznih dramskih oseb, temveč predstavlja eno osrednjih značilnosti sodobnega dialoga z antično tradicijo.

Bibliografija

- Brinch, Rebecca. »An Archive of Childhoods Outside the Norm: A Perspective on Suzanne Osten's Theatre for Young Audiences«. *Frontiers in Sociology*. 10 (2025): 1–8. Frontiers Media SA. Splet. 12. 11. 2025.
- Buikema, Rosemarie. »Women's and Feminist Activism in Western Europe«. *The Wiley Blackwell Encyclopedia of Gender and Sexual Studies* (2016). Splet. 23. 11. 2025.
- Buffalo Bromberg, Edward. Spremna beseda. *Sodobna švedska drama*. Ur. Alja Predan. Maribor: Festival Borštnikovo srečanje, 2016. 22–25.
- Burkett, Elinor, in Laura Brunell. »Feminism«. *Encyclopedia Britannica*. (2025). Splet. 12. 11. 2025. <<https://www.britannica.com/topic/feminism>>.
- Elgán, Elisabeth. »The Myth and the Archives. Some Reflections on Swedish Feminism in the 1970s.« *The Women's Liberation Movement: Impact and Outcomes*. Ur. Kristina Schulz. New York: Berghahn Books, 2007. 285–296.
- Kos, Janko. *Literarna teorija*. Ljubljana: DZS, 2001.
- Kos, Janko. *Pregled svetovne književnosti*. Ljubljana: DZS, 2005.
- Lysander, Per. »Om Medeas Barn: En Intervju med Per Lysander«. Intervju. Splet. 30. 11. 2025. <https://kulturhusetstadsteatern.se/om-medeas-barn-en-intervju-med-per-lysander?utm_source=chatgpt.com>.
- Mileva Blažič, Milena. »Uvod v teorijo mladinske književnosti«. *Jezik in Slovastvo* 52.6 (2007): 35–49. Splet. 18. 11. 2025.
- Osten, Suzanne, in Per Lysander. »Medejina otroka«. Prev. Vida Sebastian. *Sodobna švedska drama*. Ur. Alja Predan. Maribor: Festival Borštnikovo srečanje, 2016. 21–65.
- Saksida, Igor. »Tragično, komično, groteskno v mladinski gledališki igri«. *Otrok in knjiga* 24.44 (1997): 24–41.
- Saksida, Igor. »Vrste mladinske dramatike in mladinska gledališka igra«. *Otrok in knjiga* 23.41 (1996): 5–42.
- Švachová, Romana. »The Childish Unga Klara: Contemporary Swedish Children's Theatre and Its Experimental Aesthetics«. *Brünner Beiträge zur Germanistik und Nordistik* 30.1 (2016): 51–63. Masaryk University Digital Library. Splet. 9. 11. 2025.

Popisovanje razrednega sramu kot oblike simbolnega nasilja v literaturi

Prispevek na podlagi Bourdieujeve sociološke teorije analizira simbolno nasilje, natančneje razredni sram, v literarnih delih. Razredni sram kot ena izmed najmočnejših oblik reproduciranja družbenega stanja ustvarja pogoje, v katerih se avtorji in avtorice, predvsem tisti iz delavskega razreda, soočajo z veliko zunanjimi in predvsem notranjimi omejitvami pri ustvarjanju. Njihova dela je zato veliko težje žanrsko opredeliti. Metodološko je operacionalizacija razrednega sramu izvedena na podlagi relevantnih virov in prenesena v polje literature. Analiza izbranih del se osredotoči na analiziranje pojavljanja razrednega sramu, kako vpliva na avtorjevo_ično delovanje v družbi in njeno doživljanje. Analiza ponudi možnost definiranja literarnih del kot avtosociobiografije, ki je ravno zaradi stila pisanja žanrsko nestabilna. Magistrsko delo z definiranjem avtosociobiografije in njenim umeščanjem v družbo ponuja možnost opolnomočenja in izražanja tistim, ki imajo zato najmanj možnosti.

Bibliografija

- Bourdieu, Pierre. *Praktični razlogi: O teoriji delovanja*. Prev. Katarina Rotar. Ljubljana: Krtina, 2019.
- Bourdieu, Pierre in Passeron, Jean-Claude. *Reproduction in Education, Society and Culture*. London, Newbury Park, New Delhi: Sage publication, 1990.
- Eribon, Didier. *Vrnitev v Reims*. Prev. Iztok Ilc. Ljubljana: Založba / *cf, 2022.
- Ernaux, Annie. *Tri besedila*. Prev. Suzana Koncut. Ljubljana: Cankarjeva založba, 2024.
- Gselman, Blaž. »Kdo je upravičen do samoreprezentacije v literarni produkciji«. Spremna beseda. *Družbena poetika*. Mark Nowak. Ljubljana: Sophia, 2021. 363–380.
- Louis, Édouard. *Spremeniti se: metoda*. Prev. Andrej Peric. Ljubljana: Založba / *cf, 2024.

Matković, Dijana. *Zakaj ne pišem*. Ljubljana: Cankarjeva založba, 2024.
McGarvey, Darren. *Poverty Safari: Understanding the Anger of Britain's Underclass*. London: Picador, 2018.

UNIVERZA
V LJUBLJANI

FF

Filozofska
fakulteta

Oddelek za
primerjalno
književnost
in literarno teorijo

Društvo slovenskih pisateljev
Slovene Writers' Association

47
vilenica
mednarodni literarni festival
INTERNATIONAL LITERARY FESTIVAL

sdpk